

Сьогодні—Міжнародний день захисту

д
і
т
е
й

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI.
№ 67 (574)

П'ятниця, 1 червня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЗВЕРНЕННЯ

ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР

до всіх робітників і робітниць, колгоспників і колгоспниць, робітників і робітниць радгоспів, радянської інтелігенції, до всього радянського народу

Дорогі, товариші!

Центральний Комітет партії і Радянський уряд вирішили звернутись до радянського народу з цим листом і розглянути в ньому деякі серйозні питання розвитку нашого сільськогосподарського виробництва і задоволення зростаючих потреб населення в продуктах харчування, особливо в м'ясі і маслі. Партія і уряд вважають за потрібне відверто сказати про ті труднощі, які виникають у забезпеченні населення міст м'ясними продуктами, і викласти заходи по подоланню цих труднощів у найближчий час.

Радянські люди знають, з якою наполегливістю наша партія бореться за збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів.

Якщо озирнутися назад і уважно оглянути шлях, який пройшло наше сільське господарство після вересневого Пленуму ЦК КПРС, що відбувся в 1953 році, то можна з повною підставою сказати, що трудівники села багато зробили для піднесення сільськогосподарського виробництва. Валова продукція сільського господарства з 1953 по 1961 рік збільшилась в 1,6 раза. Виробництво зерна за цей час зросло з 5 мільярдів 36 мільйонів пудів до 8 мільярдів 422 мільйонів пудів, що є великою перемогою. Тепер потреби країни в зерні на продовольчі цілі повністю задовольняються. Виробництво м'яса (в забійній вазі) за цей же час зросло з 5 мільйонів 800 тисяч тонн до 16 мільйонів 500 тисяч тонн, яєць — з 16 мільярдів штук до 29 мільярдів штук; виробіток цукру з цукрових буряків збільшився з 3 мільйонів 434 тисяч тонн до 6 мільйонів 85 тисяч тонн і т. д.

Відаючи належне зусиллям трудівників колгоспів і радгоспів, ми аж ніяк не можемо бути задоволені результатами, досягнутими в сільськогосподарському виробництві. Його рівень поки ще недостатній, щоб забезпечити зростаючий попит населення на деякі продукти харчування і насамперед на продукти тваринництва.

У чому ж справа?

Кожній неупередженій людині легко зрозуміти, що труднощі, про які йде мова, являють собою труднощі нашого бурхливого зростання.

Радянська економіка розвивається стрімко. Населення нашої країни, особливо міське, зростає дуже швидко. З 1953 по 1961 рік воно збільшилось на 29 мільйонів, у тому числі міське на 28 мільйонів чоловік. Рік у рік зростають грошові доходи трудящих. У 1961 році вони збільшились порівняно з 1953 роком на 42 мільярди карбованців, або на 87 процентів.

Умови соціалізму дають кожній радянській сім'ї впевненість у завтрашньому дні. У нас давно знято проблеми безробіття, держава забезпечує людей в старості і при втраті працездатності. Вона бере на себе величезні видатки по житловому будівництву, безплатному медичному обслуговуванню, безплатному навчанню в школах і вищих учбових закладах.

Якщо в капіталістичних умовах кожна трудова сім'я змушена більшу частину своїх доходів витратити на квартиру плати, на медичне обслуговування і оплату навчання дітей, відкладати заощадження на чорний день, то наша радянська сім'я більшу частину своїх доходів витратить на те, щоб краще харчуватись, одягатись. Це, природно, породжує високий попит на такі продукти харчування як м'ясо, ковбасні вироби, вершкове масло. Піднівиться, товариші, на скільки більше почали у нас за останні роки купувати високоцінних продуктів харчування! Наприклад, у 1953 році через державну торгівлю було продано м'яса і м'ясних продуктів 1 мільйон 757 тисяч тонн, а в 1961 році — 4 мільйони 33 тисячі тонн, молока і молочних продуктів відповідно — 1 мільйон 980 тисяч тонн і 9 мільйонів 393

(Закінчення на 2-й стор.)

КВІТАМ ПОТРІБНЕ СОНЦЕ.

МИРНЕ СОНЦЕ!

Я — ПРОСТА радянська жінка. Мати десяти дітей. Не вмію красиво говорити. Просто в день такий — Міжнародний день захисту дітей — хочеться від усієї душі подякувати нашому народові, партії і уряду за щасливе дитинство молодого покоління. Подякувати від імені малюків і від імені матерів.

Діти — це квіти наші. Це наша радість і щастя. І як приємно, невимовно рідісно бачити дітей щасливими і веселими, здоровими і бадьорими. Наші малюки — чорняві і русяві, чорнооки, сірооки, карооки... До чого ж ви милі, коли посмішка вкрасає ваші маленькі личика, коли очі ваші радість випромінюють.

Я — мати десяти дітей. Бути матір'ю у нас — надзвичайне щастя. Воно від того, що бачиш дитя своє завжди нагодованим, добре одягненим, радісно усміхненим. Що мирне сонце освітлює життя малюків.

Скажу про своїх діток. Десятеро їх у мене. Найстарша Люда в цьому році педагогічний інститут кінчає. Факультет фізвиховання. Здорово, фізично розвинена дівчина. На змагання з легкої атлетики часто їздить. Певно, скоро весь Союз обколетись. Гордість вона наша: спортсменка хороша, вчиться добре, авторитетом у людей користується. І дочка чудова: щира, лагідна, відверта. Та скажу наперед, що у мене всі діти хороши, нічим докорити не можу. Радість яка у когось — в сім'ю несе, розділяємо на дванадцять частин (дітей десятеро, чоловік і я), невдача — теж порівню.

Світланка закінчила Кіровоградський машинобудівний технікум. Конструктором на механічному заводі в Полтавській області працює. Заміж вийшла за хорошого робочого хлопця. Оце недавно приїздила з внучкою Аллочкою. Хороше дитя. Мир і злагода, достаток у їхній сім'ї.

Борис в армії служить. Береже спокій молодших братів і сестер. Наш спокій. Пишемо йому, щоб добре служив, осолодівав знаннями і технікою. Тільки б не застосувати ці знання у воєнних цілях. Я так кажу: знай і бережи мир, знай, щоб краще боронити його.

Далі йде Віктор. Десять класів закінчив і пішов на завод «Сільгоспдеталь» працювати. Комсомолець. В бригаді Олександра Петровича Кваші працює. Колектив відомий, звання комуністичного носить.

Галя наша теж працює. На взуттєвій фабриці. Вчиться у дев'ятому класі вечірньої школи.

Інші діти — школярі ще. Юра — у восьмому класі вчиться, близнята Серьожа і Оля — в школі-інтернаті третій клас кінчають. Саша — першокласник. Забула. Образиться він на мене. Другокласник вже — вчора ж перший клас закінчив. Найменша — Таня — ще вдома. Не терпиться їй у школу. Але рано ще.

Всі діти мої радісні, здорові, бадьорі. Завжди ситі, гарно одяжені. Підрастають, підноєю стають батькам. І життя наше з кожним роком все кращим, заможнішим і культурнішим робиться. Це краще житимемо. Не заради красивого слівця це говорю я. А тому, що це так і є.

Всі діти наші поступово стануть, як-то кажуть, на міцні самостійні ноги. Стануть будівниками комуністичного суспільства. Вони й житимуть у ньому повновладними господарями. Хорошими, працьовитими.

Звичайно, такими діти могли зрости лише у нас, в країні, де все краще віддається дітям, де діти оточені турботою і теплом народу, в країні, де створені дітям всі умови для розвитку і навчання.

І лише одного хочеться побажати своїм дітям і дітям всієї країни: миру. Хай вічно буде мир.

Імперіалісти позрожують нам війною. Американці он чотирнадцятий вибух атомної бомби провели. Жаж навіть думати про це. Візьміться за розум, панове! Ми знаємо, що таке війна, яке страхоття несе вона. Осколки в тілі нашого батька, мого чоловіка, нагадують нам про це. Він — офіцер у відставці. Над вами Америкою під час другої світової війни не пролітали бомби. Не плакали діти біля вбитих матерів. А ми це пережили. І більше не хочемо цього. Ніколи не хочемо. Ніколи!

Матері з-за океану! Ви любите своїх дітей. Ми теж любимо. Ми не хочемо бачити заплаканими дитячі очі, не хочемо бачити дітей своїх голодними, роздітими. Ви теж не бажаєте лиха дітям своїм. Тож бережіть мир. Бережіть і боріться за нього.

Діти — це квіти нашого життя. Хай вічно їм сяє мирне сонце.

Р. МЕЛЬНИКОВА,
мати-героїня.

м. Кіровоград.

Закінчила роботу конференція представників радянської громадськості

МОСКВА, 30. (ТАРС). Сьогодні в Колонному залі Будинку спілок закінчила роботу конференція представників радянської громадськості за загальне роззброєння і мир.

Її делегати заслухали і обговорили доповідь «Радянський народ у боротьбі за загальне роззброєння і мир», яку зробив член Всесвітньої Ради Миру, голова Радянського комітету сприяння проведеному Всесвітньому конгресу за роззброєння і мир письменник О. Е. Корнійчук.

Потім було обрано радянських делегатів на Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир у кількості ста чоловік і прийнято наказ радянським делегатам на конгресі.

Конференція обрала новий склад Радянського комітету захисту миру.

Пленум Радянського комітету захисту миру

30 травня відбувся пленум Радянського комітету захисту миру, обраного на конференції представників радянської громадськості за загальне роззброєння і мир.

Утворено президію комітету. Головою Радянського комітету захисту миру знову обрано письменника М. С. Тихонова, його заступниками: журналіста Г. О. Жукова, письменника О. Е. Корнійчука, письменника І. Г. Еренбурга.

Відповідальним секретарем комітету обрано журналіста М. І. Котова, секретарями — професора Н. В. Матковського і журналістку О. І. Четоткіну.

В ІМ'Я ЩАСТЯ ДІТЕЙ

Сесія ради Міжнародної демократичної федерації жінок у листопаді 1949 року встановила Міжнародний день захисту дітей, який відзначається щороку 1 червня. Цей день встановлено для того, щоб мобілізувати громадську думку на захист дітей від загрози війни, на збереження здоров'я дітей, на здійснення їх демократичного виховання і освіти.

У листопаді 1959 року Генеральна Асамблея ООН одноголосно затвердила Декларацію прав дитини. Але не в усіх країнах світу здійснюються ці благородні принципи Декларації. Щодня в світі народжується 180 тисяч дітей, 40 тисяч з них вмирають через кілька годин після народження. Понад півмільярда дітей терплять від голоду і хвороб. Особливо велика смертність серед дітей Азії, Африки, Латинської Америки.

Діти мають право на освіту, говориться в Декларації, але, за даними ЮНЕСКО, більше половини всіх дітей шкільного віку не мають можливості вчитись.

Наші радянські діти — щасливі поросль щасливої країни. Про них перша турбота Комуністичної партії і Радянського уряду.

Принцип — все найкраще дітям — успішно здійснюється в усіх соціалістичних країнах.

(ТАРС).

З В Е Р Н Е Н Н Я Ц К К П Р С і Р а д и М і н і с т р і в С Р С Р

до всіх робітників і робітниць, колгоспників і колгоспниць, робітників і робітниць радгоспів, радянської інтелігенції, до всього радянського народу

(Закінчення).

тисячі тонн, масла тваринного — 330 тисяч і 632 тисячі тонн, цукру — 2 мільйони 410 тисяч тонн і 4 мільйони 550 тисяч тонн, яєць — 2 мільярди 45 мільйонів і 5 мільярдів 860 мільйонів штук.

Немає сумніву, що в дальшому потреби радянських людей, в тому числі і в продуктах харчування, зростатимуть ще швидше. Постійне зростання народного добробуту — закон соціалістичного суспільства, предмет головних турбот Комуністичної партії і Радянського уряду.

Безрезневий Пленум ЦК КПРС, що відбувся недавно, всебічно зважив наші можливості і намітив конкретні практичні заходи, які спрямовані на те, щоб забезпечити високий рівень виробництва продуктів харчування в країні.

Що для цього треба зробити? Насамперед, треба всемірно посилити допомогу колгоспам і радгоспам у розвитку могутньої матеріально-технічної бази, рішуче поліпшити використання землі і техніки, підвищити рівень організації праці, зробити надбанням усіх колгоспів і радгоспів досвід передовиків сільськогосподарського виробництва та досягнення сільськогосподарської науки.

Крім того, треба ще більше посилити матеріальну зацікавленість усіх колгоспників, робітників радгоспів і спеціалістів у розвитку громадського господарства, в максимальному збільшенні виробництва сільськогосподарських продуктів при найменших затратах праці і коштів.

Треба сказати, дорогі товариші, що за останній час Центральний Комітет партії і Радянський уряд не раз обговорювали питання про посилення матеріально-технічної допомоги колгоспам і радгоспам з тим, щоб створити кращі умови для організації виробництва, в тому числі й для тваринництва.

Крім відомих асигнувань по бюджету колгоспи за рахунок зниження цін на машини та інші товари виробничого призначення одержують значні додаткові кошти.

У минулому році було знижено ціни на сільськогосподарські машини, запасні частини, паливо і встановлено пільги по прибутковому податку. В розрахунку на рік це дає економію колгоспам 900 мільйонів карбованців. У лютому 1962 року Рада Міністрів СРСР прийняла постанову про зниження цін для колгоспів на будівельні матеріали, метал і металовироби. В розрахунку на рік це дає колгоспам економію 250 мільйонів карбованців. Крім того, радгоспам у цьому році виділено понад встановлений план асигнування на капітальне будівництво для тваринництва в сумі 210 мільйонів карбованців.

Таким чином, за рахунок зниження цін на вказані матеріали і додаткових асигнувань на потреби тваринництва сільське господарство одержує додатково 1 мільярд 360 мільйонів карбованців у нових грошах, або 13 мільярдів 600 мільйонів карбованців у старих грошах. Це дуже серйозний вклад у справу розвитку сільського господарства.

Важливе значення для розвитку сільського господарства мають також правильні і економічно обґрунтовані закупочні ціни на сільськогосподарську продукцію. Вони повинні повністю відшкодувати витрати виробництва і разом з тим забезпечувати необхідні нагромадження для розширеного відтворення.

За останній час партія і уряд здійснили також ряд важливих заходів по впорядкуванню заготівельних цін на продукти сільського господарства. Заготівельні ціни на сільськогосподарські продукти було підвищено. В результаті, економіка колгоспів і радгоспів зміцніла, матеріальна зацікавленість колгоспів і колгоспників помітно зросла. Держава витратила на ці цілі багато мільярдів карбованців. Але, як показує досвід розвитку господарства, цих вкладень ще недостатньо для того, щоб подолати серйозне відставання тваринництва, найбільш трудомісткої галузі сільського господарства.

Кожна доросла людина знає, що, перш ніж з'явиться на столі м'ясо, молоко і масло, треба затратити багато праці, особливо в наших суворих кліматичних умовах, коли в більшості районів країни сім-вісім місяців триває осінньо-зимовий період, що утруднює утримання худоби і виробництво кормів. Потрібні величезні затрати коштів і праці для будівництва тваринницьких приміщень, механізації і електрифікації ферм.

При нинішньому рівні механізації тваринництва і продуктивності праці в колгоспах та радгоспах затрати на виробництво м'яса і молока дуже великі, вони значно перевищують ті ціни, по яких держава закупляє ці продукти.

В результаті цього у нас ще багато колгоспів, де тваринництво дає не прибуток, а збитки і часом з'їдає навіть ті нагромадження, які колгосп одержує в інших галузях свого господарства. Не можна не замислитись над такими цифрами. Собівартість 1 центнера великої рогатої худоби (в живій вазі) в 1960 році дорівнювала 91,6 карбованця, в 1961 році — 88 карбованця, а закупочна ціна — 59,1 карбованця; собівартість центнера свинини в 1960 році була 122,6 карбованця, торік — 118 карбованців, а закупочна ціна — 82,3 карбованця; пшці — собівартість у 1960 році 140,5 карбованця, в 1961 році — 133,5 карбованця, а закупочна ціна — 82,2 карбованця.

Хоч, як бачите, собівартість м'яса і молока трохи знизилась, але все-таки закупочні ціни не покривають фактичних затрат на виробництво м'яса. Виходить, що колгосп втрачає збитків на кожному кілограмі м'яса і молока, виробленого ним. Ясно, що при такому становищі колгосп матеріально не зацікавлений у збільшенні виробництва цих продуктів. Де ж вихід? Треба

підвищити закупочні ціни на м'ясо і молоко, щоб виробництво цих продуктів було економічно вигідним для колгоспів, щоб воно давало їм необхідні нагромадження, матеріально зацікавлювало їх у швидкому збільшенні виробництва продуктів тваринництва. Але для цього потрібні будуть величезні кошти. Постає питання, звідки взяти їх?

Може, слід піти на те, щоб зменшити суми доходів, які розподіляються в колгоспах по праці. Ні, цей захід призвів би до зниження матеріальної зацікавленості колгоспників і підірвав би економічні основи колгоспного виробництва. Отже, він приніс би не користь, а шкоду. Він не стимулював би, а, навпаки, сковував би розвиток тваринництва.

Може, в ім'я якнайшвидшого піднесення виробництва м'яса і молока слід було б переключити сюди кошти на шкоду зменшенню обороноздатності і розвитку промисловості? Звичайно, всі радянські люди розуміють, що не можна стати на цей шлях.

Ми живемо не в безповітряному просторі. Поки існує імперіалізм, зберігається і небезпека нових воєн. Не секрет, що міжнародна реакція на чолі з США зараз посилено бреше зброєю, веде гарячкову гонку озброєння і виношує плани раптового ракетно-ядерного нападу на СРСР та інші соціалістичні країни; її політики і генерали говорять про це відкрито. Більше того, про це відкрито сказав президент Сполучених Штатів Америки п. Д. Кеннеді. Він заявив: «При деяких обставинах, ми, можливо, виявимо ініціативу в ядерному конфлікті з Радянським Союзом».

Таким чином, міжнародна обстановка, яка склалася, настійно вимагає, щоб Радянський Союз, усі країни світової соціалістичної системи завжди були готові дати нищівну відсіч будь-якому агресорові. А, як відомо, збільшення обороноздатності не обходиться без великих витрат, без великих затрат. Але іншого виходу, на жаль, немає. Імперіалісти звикли поважати лише силу, і, якщо вони досі не почали війни, то тільки тому, що знають нашу економічну і військову могутність, знають, що радянська країна має тепер все необхідне, щоб охолодити війничий запал будь-яких агресорів.

Може, можна переключити частину коштів у сільське господарство за рахунок скорочення вкладень у металургію, хімію, машинобудівну та інші галузі промисловості? Не можна піти і по цьому шляху. Це призвело б до підриву економічної бази всього народного господарства, в тому числі й сільського господарства.

Держава асигнує величезні кошти на житлове будівництво, на розвиток сітки медичних закладів, шкіл. Тільки за останні чотири роки 50 мільйонів радянських громадян, тобто майже чверть населення країни, справили новосілля. Може, можливо, вишукати деякі кошти за рахунок скорочення житлового будівництва? Радянські люди розуміють, що не можна піти і по цьому шляху.

Отже, необхідність підвищення закупочних цін саме в інтересах швидкого зростання виробництва продуктів тваринництва очевидна. Звідси випливає необхідність підвищення і роздрібних цін на м'ясо, м'ясні продукти та масло тваринне.

У деякій частині населення може виникнути питання, а чи не можна, підвищивши закупочні ціни на м'ясо, зберегти нинішні роздрібні ціни на м'ясо і м'ясні продукти? Коли навіть допустити, що держава знайшла б додаткові кошти на цю мету за рахунок підвищення цін, наприклад, на горілку, тютюн і деякі інші вироби, то і в цьому разі не можна, підвищивши закупочні ціни, залишити на старому рівні роздрібні ціни. При нестачі м'яса це створило б ґрунт для спекуляції і ще більш утруднило б розв'язання завдання безперебійного постачання містам продуктів тваринництва.

Тепер, при нестачі м'яса, населення змушене переплачувати значні суми особам, які, користуючись труднощами з виробництвом м'яса, спекулюють на цьому і наживають великі гроші. Коли ми підвищимо закупочні ціни, то буде створено кращі можливості для зростання продуктивності праці в колгоспах. На цій основі збільшиться виробництво продуктів тваринництва і в дальшому потреби населення в м'ясі повністю задовольнятимуться через торговельну сітку по дешевших цінах. Тому підвищення цін на м'ясо, на яке ми тимчасово йдемо, окупиться, дасть свої вигоди населенню.

Враховуючи все це, ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР вирішили підвищити закупочні ціни на м'ясо великої рогатої худоби, свиней, овець, кіз і птицю в середньому на 35 процентів. Одночасно вирішено підвищити роздрібні ціни на м'ясо і м'ясні продукти в середньому на 30 процентів, а також на масло тваринне в середньому на 25 процентів.

Центральний Комітет партії і Радянський уряд усвідомлюють, що саме по собі підвищення цін — захід небажаний. Партія усвідомлює, що підвищення цін на м'ясо, м'ясні продукти і масло буде певною втраатою, дещо зменшить можливості населення купувати ці продукти, позначиться на бюджеті сім'ї.

Ідучи на підвищення закупочних і роздрібних цін на м'ясо, м'ясні продукти і масло, Центральний Комітет партії і Радянський уряд думали про те, щоб, наскільки це можливо, зменшити витрати населення, викликані підвищенням роздрібних цін. З цією метою знижено роздрібні ціни на цукор, а також на штателівні тканини і вироби з цих тканин. Мільйони людей користуються у нас громадським харчуванням. Враховуючи це, відпускні ціни на м'ясні страви визначено доцільним підвищити в незначних розмірах.

Підвищення закупочних і роздрібних цін захід необхідний. Він дасть можливість колгоспам зробити додаткові витрати на механізацію робіт у тваринництві, будівництво приміщень, на збільшення виробництва кормів, а, значить, і збільшити виробництво м'яса і моло-

ка. В той же час він послужить справі зміцнення матеріальної зацікавленості колгоспів і колгоспників у результатах своєї праці. Цей захід сприятиме швидкому збільшенню виробництва продуктів тваринництва, від чого в кінцевому підсумку, виграє весь радянський народ.

Крім того, треба сказати, що тепер ціни на м'ясо і тваринне масло порівняно з деякими іншими продуктами харчування відносно занижені. Сталося це в значній мірі тому, що ціни на м'ясо і тваринне масло в свій час без достатніх економічних обґрунтувань були знижені в більшій мірі, ніж на такі продукти харчування, як, наприклад, олія, цукор, картопля. Тепер ціни на м'ясо в нашій країні значно нижчі, ніж у ряді капіталістичних країн, які відзначаються високорозвинутим сільським господарством.

Звичайно, це було б дуже добре, коли б нижчі роздрібні ціни випливали в нашій країні з вищої продуктивності праці в сільському господарстві. Проте відомо, що рівень продуктивності праці в сільському господарстві СРСР поки що, на жаль, нижчий, ніж у деяких капіталістичних країнах з розвинутим сільським господарством.

В цих умовах нижчі роздрібні ціни на м'ясо, м'ясні продукти, масло тільки дезорганізують виробництво. Справді, хіба можна визнати нормальним, що держава продає продукти тваринництва із значним збитком? Так, у минулому році затрати держави на закупку, переробку і торгівлю в розрахунку на центнер яловичини (в забійній вазі) становили 138,6 карбованця, а роздрібна ціна за центнер яловичини в середньому за всі сорти — 110,8 карбованця. Всі затрати держави на центнер свинини (з забійної вази) дорівнювали 167,2 карбованця, а роздрібна ціна за центнер у середньому за всі сорти — 155,6 карбованця. Тваринне масло теж обходиться державі дорожче від роздрібних цін на нього.

Якщо підрахувати це на весь обсяг торгівлі, то неважко переконалися, що держава зазнає збитків від торгівлі продуктами тваринництва на багато сотень мільйонів карбованців. Тому треба внести необхідні поправки в закупочні й роздрібні ціни на м'ясо і тим самим створити сприятливі умови для збільшення виробництва тваринницьких продуктів.

Дорогі товариші!

Центральний Комітет партії і Рада Міністрів СРСР висловлюють тверду впевненість, що робітники і робітничі, колгоспники і колгоспниці, радянська інтелігенція, всі радянські люди правильно зрозуміють економічну і політичну необхідність такого заходу допомоги сільському господарству, як підвищення закупочних цін і відповідно роздрібних цін на продукти тваринництва, і зроблять все можливе, щоб швидше створити повний достаток у країні сільськогосподарських продуктів.

Не можна уявляти справу так, ніби рух до комунізму відбувається без подолання труднощів. Будівництво нового життя — не ковзання по паркету, де немає ні сучка, ні задирочки.

Здійснення великих планів комуністичного будівництва викликає і деякі труднощі. Але нинішні труднощі подолати набагато легше, ніж ті, які були у нас в минулому.

У своєму соціальному розвитку, ми досягли великих висот. Проте було б помилково, маючи серйозні досягнення в розвитку народного господарства, віддаватись безтурботності, заспокоєності і зарозумілості.

Партія і уряд ще і ще раз звертають увагу радянських людей на те, що піднесення сільського господарства — кровна справа усієї партії, усього народу.

В нашій країні вже тепер чимало радгоспів і колгоспів, в яких собівартість м'яса і молока набагато нижча, від закупочних цін. І немає сумніву, що найближчим часом усі колгоспи і радгоспи зроблять великий крок вперед у виробництві м'яса, молока, піднесуть продуктивність праці, різко знизять затрати на виробництво продуктів. А коли продуктів буде багато, коли на їх виробництво будуть безперервно знижуватися затрати праці, тоді можна буде зменшити закупочні ціни і одночасно знижувати роздрібні ціни.

XXII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу прийняв нову Програму КПРС. У ній поставлено винятково відповідальні завдання в галузі дальшого розвитку сільського господарства. Тепер, після безрезневого Пленуму ЦК КПРС, колгоспи і радгоспи вживають дієвих заходів до того, щоб рішуче підняти виробництво продуктів тваринництва. З цією метою в нинішньому році значно розширюються посіви кукурудзи, цукрових буряків, гороху, кормових бобів та інших культур. Тепер треба подбати про те, щоб виростити високий урожай зерна, кукурудзи, цукрових буряків, гороху, бобів. Тоді колгоспи і радгоспи матимуть достаток кормів, швидко нарощуватимуть виробництво продуктів тваринництва.

Дорогі товариші! Деяке підвищення цін на м'ясо і м'ясні продукти, а також на масло — це захід тимчасовий. Партія впевнена, що радянський народ успішно здійснить заходи, намічені безрезневим Пленумом ЦК КПРС у галузі сільського господарства. Зростає рівень механізації, підвищиться продуктивність праці, знизиться собівартість виробленої продукції, що дасть можливість у недалекому майбутньому знижувати ціни на продукти сільського господарства.

Центральний Комітет КПРС і Радянський уряд впевнені, що радянські люди правильно зрозуміють питання, порушені в цьому Зверненні, докладають всіх сил до того, щоб швидше перетворити в життя великі плани комуністичного будівництва.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ КПРС

РАДА МІНІСТРІВ
СРСР

У Раді Міністрів СРСР

З метою підвищення матеріальної зацікавленості колгоспів і радгоспів у різкому збільшенні виробництва і здачі худоби й птиці державі Рада Міністрів Союзу РСР постановила:

Підвищити з 1 червня 1962 р. закупочні ціни на худобу і птицю, яку продають колгоспи державі, в середньому по країні на 35 процентів і затвердити закупочні ціни:

на велику рогату худобу і свиней по союзних республіках у таких розмірах:

(в карбованцях за центнер живої ваги)

РРФСР	свині	
	Велика рогата худоба середньої вгодованості	м'ясні
Українська РСР	90	105
Білоруська РСР	88	100
Узбецька РСР	97	115
Казахська РСР	89	115
Грузинська РСР	85	105
Азербайджанська РСР	97	115
Литовська РСР	97	115
Молдавська РСР	88	100
Латвійська РСР	92	110
Киргизька РСР	89	115
Таджицька РСР	89	115
Туркменська РСР	89	115
Вірменська РСР	97	115
Естонська РСР	92	110

На курей і курчат — 1 карбованець 40 копійок, гусей — 1 карбованець, качок — 1 карбованець 10 копійок і на індиків — 1 карбованець 60 копійок за кілограм живої ваги;

На молочних поросят живою вагою до 6 кілограмів — 1 карбованець 50 копійок і на кролів: 1 категорії — 90 копійок і II категорії — 78 копійок за один кілограм живої ваги.

Телята I категорії оплачуються по цінах на худобу середньої вгодованості, а телята II категорії — по цінах на худобу нижче середньої вгодованості. Олені і яки (сарлики) оплачуються по закупочних цінах, встановлених на велику рогату худобу відповідної вгодованості. Поросята вагою від 6 до 20 кілограмів і нестандартні свині оплачуються по ціні, на 20 процентів нижчий від цін на свиней м'ясних. Нестандартна велика рогата худоба (худоба) оплачується по ціні, на 20 процентів нижчий від цін на худобу нижче середньої вгодованості.

Зберегти доплату до цін на романівських овець, передбачену постановою Ради Міністрів СРСР від 9 квітня 1955 р. № 664 і від 10 вересня 1959 р. № 1053. На овець інших порід вагою від 16 кілограмів і вище з вовняним і напіввовняним покривом, що відповідає стандартів на хутряні і шубні овчини, встановити з 1 червня 1962 р. доплату до закупочних і здавальних цін у розмірі 15 процентів.

Підвищити з 1 червня 1962 р. діючі закупочні ціни на продаванні державі колгоспами тваринне масло в середньому на 10 процентів і вершки на 5 процентів.

Встановити здавальні ціни на велику рогату худобу, свиней, кролів і птицю, що їх здають державі радгоспи та інші державні сільськогосподарські підприємства і організації, на 10 процентів нижче закупочних цін, затверджених цією постановою.

Зобов'язати Ради Міністрів союзних республік, виходячи з затверджених цією постановою закупочних і здавальних цін, розробити і подати в тиждень строк до Ради Міністрів СРСР на затвердження закупочні (здавальні) ціни на худобу і птицю по зонах і сезонах заготівель, а на велику рогату худобу також по вгодованості.

Встановити, що худоба, птиця, масло тваринне і вершки, які продають державі господарства колгоспників, робітників і службовців, оплачуються по цінах, встановлених згідно з цією постановою на відповідну продукцію для колгоспів.

З метою скорочення збитків, яких зазнає держава при продажу населенню м'яса, м'ясопродуктів і масла тваринного, а також встановлення більш правильного співвідношення між закупочними і роздрібними цінами на продукцію тваринництва підвищити з 1 червня 1962 р. роздрібні ціни на м'ясо і м'ясні продукти в середньому на 30 процентів, у тому числі на яловичину в середньому на 31 процент, баранину — на 34 проценти, свинину — на 19 процентів і на ковбасні вироби — на 31 процент, а також на масло тваринне в середньому на 25 процентів.

Рада Міністрів СРСР вважає, що підвищення закупочних і здавальних цін на продукцію тваринництва є великою фінансовою допомогою колгоспам і радгоспам. Ради Міністрів союзних і автономних республік, крайвиконкоми, обласвиконкоми, територіальні виробничі колгоспно-радгоспні (радгоспно-колгоспні) управління, колгоспи і радгоспи, використовуючи цю допомогу, повинні вже в цьому році добитися різкого збільшення виробництва м'яса та інших продуктів тваринництва, підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції з тим, щоб виробництво продуктів тваринництва в кожному колгоспі і радгоспі було рентабельним.

У Раді Міністрів СРСР

Про зниження державних роздрібних цін на цукор, тканини з віскозної штапельної пряжі і вироби з цих тканин

Рада Міністрів Союзу РСР постановила:

Знизити з 1 червня 1962 р. державні роздрібні ціни на такі товари народного споживання:

на цукор — в середньому на 5 процентів на тканини

з віскозної штапельної пряжі — в середньому на 20 процентів.

Доручити Радам Міністрів союзних республік знизити з 1 червня 1962 р. роздрібні ціни на швейні, галантерейні та інші вироби з віскозних штапельних тканин у розмірі, відповідному зниженню роздрібних цін на

Андрій ВОЛКОВ,
робітник Семенівсько-Головківського
вуглеразрізу

ОКСАНКО, де ти зараз? Весела дівчино,

з великими темними очима і ніжними ямочками на щоках. Що поробляш, над чим задумуєшся, чим стривожуєшся? Серйозна сміхуна сорок другого року народження. Я не взнав тоді твого прізвища і досі кляну себе за це. Я б уважно стежив за твоїм життям і, може, в скрутну хвилину підставив би плече допомоги-розради. Хоча, гадаю, в цьому, можливо, й немає потреби. В тебе ж сотні, тисячі, десятки тисяч друзів.

Кажуть, Оксанко, що ти поїхала на Урал. Адже там ти народилась в грізний буремний час. Ти народилась, коли матері було двадцять років, як тепер тобі. А молодий батько боронив Вітчизну. Хтозна, може в тебе є хороший хлопець, який поки що носить форму солдата дійсної військової служби. Він повернеться, і ви, я вірю, заживете щасливо. І частя ваше буде вічне, але не сильніше за явесь миттєве щастя твоїх батька й матері. Звичайно, ти не можеш пам'ятати того дня, коли батько, льотчик, праябув у кількадедену відсутку на Урал до дівчини-сміхуни з ніжними ямочками на щоках. Вони працювала тоді на військовому заводі.

Юнак і дівчина побрались, щоб бути ще стійкішими в лиху годину. Потім батько повернувся на фронт. А згодом він одержав від твоєї матері найрадіснішого листа. Народилась дочка. Мати раділась, яке дати їй ім'я. І батько, йдучи в бій з фашистськими стервятниками, думав про найніжніше, він думав над твоїм ім'ям, Оксанко. Це вельгоко — знати ім'я для нового покоління.

А з наступною вісточкою збірвалось щастя матері. Батько загинув у жорстокій борні. Але ж була ти, Оксанко. Ти взяла в батька великі чорні очі, і горе матері стамувалося. І ще ти дістала від батька й матері мужності. Ота дівчина-сміхуна з ніжними ямочками на щоках, голова якої в одну ніч вбралася траурними смизми витками, мала її невначерно. Ти лише пізніше дізналась, що мати за нещасного випадку врятувала подругу ціною свого життя. Ні, це не подвиг, Оксанко. Слово «подвиг» набирає вже іншого, нескінченного поняття. Твої батьки, Оксанко, віддавали своє життя за життя інших, бо ж вони були людьми.

ЯК ШКОДА, дівчинко моя, що я не знаю твого прізвища, а ти б послав цього листа тобі. Ти несподівано поїхала, і лише тепер, в далекому закарелку моєї нежвавої пам'яті воскресли ті події... Я бачив твого батька, Оксанко. Тривало це якусь

Про них піклується Батьківщина

Дитсадок № 1 заводу «Червона зірка».
На знімку: вихователька-комсомолка Валентина ЗАКРЕВСЬКА читає дітям казку.
Фото В. КОВПАКА.

Хоч лист і не був надрукований

«Дорога редакція! В нашому селі є хороший Будніок культури, але молоді ніде відпочити. Гуртки художньої самодіяльності не працюють. А завідуючий на роботу з'являється в нетверезому стані, присутніх звиває брутальними словами», — писала група читачів з с. Бандау-рівки Олександрійського району.

Цей лист для розслідування та вжиття заходів було надіслано П. Коваленку — керівнику корпусу в Олександрійському районі.

П. Коваленко повідомив редакції, що при перевірці факти підтвердились. Завідуючого Будніком культури Бульбу з роботи звільнено. Зараз робота Будніку культури дещо поживилася. Працюють хоревий і драматичний гуртки.

криху часу, але розповім я значно більше, ніж оте суворе і коротке, наче блискавка, повідомлення про його смерть.

Йшла війна. Десь гуркотіли гармати, а в селі сірість і холодну мряку снували осінні дощі. Ми, хлопчак, сиділи по домівках, проклинали і війну, і негодю — так хотілося на вулицю. Пробач, Оксанко, але ж ми були безпосередніми і, скажу, дурними хлопцями. Ми нудьгували тоді. Та, на-решті, виглянуло сонце, вкупі з вітром прогорнуло аж за обрій важкі хмари, і повітря стало на чудо м'яким і приємним, мов літєло. Я відпросився в матері і одразу ж дремнував за село до яру, де мої однолітки пасли худобу.

Нас здригнулося троє — я, Яшка «партизан» — геть викупаний у ластовинні, і кирпатий Ванько. Так, Яшу ми вважали партизаном за те, що він безстрашно тягнув у фашистів зброю. Ховав її близько яру в скирті старої соломи. Отож і подалися ми туди оглянути Яшин арсенал. І не добігли до нього метрів за тридцять, як з-за гори низько вилетів з чорною стрічкою диму на хвості літак. Літак якось нервово і боком приземлився поблизу скирти.

Ми заціпеніли, здивовані і ошелешені. А з палаючого літака поспіхом виліз пілот і витягнув з собою пораненого радиста-стрільця. Він переніс товариша на соломі, а ми задивились на його красиву шкіряну шапку. Потім пілот побіг до літака і захопив звідти кулемет. Через кілька хвилин машина вибухнула. Пілот зняв свою красиву шкіряну шапку, певно, прощаючись з літаком.

Ми підійшли ближче.

— Тобі скільки років, козаче? — запитав пілот Яшку, перев'язуючи товаришеві рану.

— Тринадцять, — відповів той.

— І що ж ти робиш тут?

— Ягоду пасу.

— Яку Ягоду?

— Корову.

— Он як, — здивувався пілот. — А в вашому селі німці є?

Яшка, збиваючись, сказав, що фашистів дуже багато і що всі вони озброєні. Яшка навіть вкрав у них дещо із зброї.

По цих словах він розкопав у соломі кубло і подав пілотові гвинтівку і кілька гранат.

— Молодець, — похвалив Яшку пілот, від чого Яшка розцвів, а ми відчули велику заздрість.

Застогнав поранений.

— Потерпи, Васю, трохи, поки щось наміркую-мо, — звернувся до товариша пілот.

— Ет, — махнув рукою поранений, — відвою-вались ми з тобою...

— Ну що ти, ще не відвоювались, — відповів пілот і весело кивнув у наш бік, — дивись яке в нас поповнення росте.

А ми й справді повірили в слова пілота-жартуна, і ладні були виконати його перший-ліпший наказ.

В цю хвилину з'явилися на шляху вороги.

Поранений піднявся на лікоть.

— Біжи, Колю, я прикрию.

Пілот не відповів, ліг за кулемета.

Німці наближались.

Поранений благально глянув на товариша.

— Заради твоєї Оксанки, заради нашої друж-би...

— Ех, Васю, погано ти розумієш нашу друж-бу, — відповів пілот і додав. — А про Оксанку не треба...

Раптом вони помітили, що ми стоїмо тут.

— Тікайте швидше, пастеріята, — наказав пі-лот.

Ми не зрушилися.

— Але ж і неслухняні хлопці, — вже м'яко ска-зав пілот. — Тікайте ж, бо не принесете додому своїх стрижених голівок.

На нас дивились такі рідні, великі й темні бать-ківські очі. Твої очі, Оксанко.

Ми кинулись через липку рілку, впротибіч села.

Позаду почулись черги кулемета й автомата. Ми довго сиділи на вогкому дні яру, а вони довго гриз-лись між собою. Потім настала тиша. Німа тиша...

ТЕПЕР, коли я приїжджаю в село Петрозарі'я,

Оксанко, то спершу завжди йду до пам'ятника невідомому солдатові. Я знімаю шапку, як тоді зняв її твій батько, відчуваючи прощання з тобою, і мені здається, що на мене дивляться рідні великі темні очі. Ні, тепер переді мною стоять дві пари таких очей. Другі з'явилися рік тому — тоді в на-шому цеху проходила виробничу практику весела дівчинка з ніжними ямочками на щоках. Вона була така допитлива до всього. Як називається ця де-таль, а за яким принципом працює оця машина, як підвищити її продуктивність, чи сподобався вам вчорашній кінофільм, скажіть, чи організуєте неділячки — в селі мало дерев, а, знаєте, у ва-шій ідальні смачно готують. І ти, Оксанко, не на-бридала нам своїми, інколи наївними питаннями, нам було весело, радісно, як і тобі, і хотілось все робити з твоєю легкокрилою радістю.

А, може, Оксанко, я помиляюсь, може, то не твій був батько? Хіба ж мало в Оксанок, які вже закінчили інститути і тепер будують шахти, льють сталь, вчать дітей, мріють, люблять голубі весняні зорі. І все ж я був би щасливий зустріти-ся знову з тобою, Оксанко, і все-все розповісти про мужню смерть пілота. Хіба ж не може трапи-тись такого, що то був твій батько?

м. Олександрія.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 1 червня 1962 р., 3 стор.

Басист першого механоскладального цеху Кіровоградського агрегатного заводу Б. Гризов та студенти філологічного факультету М. Цибульський і А. Посипай звернулися до редакції з проханням опублікувати в газеті пісню «Бухенвальдський набат».
Задовольняємо їх прохання.

БУХЕНВАЛЬДСКИЙ НАБАТ

Слова А. Соболева.

Музыка В. Мурадели.

В темне марша

Лю-ди-ми-ра, на ми-ну-гу
встань-те! Слу-шай-те, слу-шай-те: гу-дит со всех сторон
Э-то раз-да-ет-ся в Бухен-валь-де ко-ло-коль-ный звон,
ко-ло-коль-ный звон Э-то воз-ро-ди-лась о-пять-и
в мед-ном гу-ле праведна-я кровь. Э-то жертвы о-ми-ли из
пеп-ла и вос-ста-ли вновь, и вос-ста-ли вновь! И вос-
ста-ли, и вос-ста-ли, и вос-ста-ли
вновь! И вос-ста-ли, и вос-ста-ли, и вос-
ста-ли вновь! // МИР!

Люди мира, на минуту встаньте!
Слушайте, слушайте: гудит со всех
сторон —
Это раздаётся в Бухенвальде
Колокольный звон, колокольный звон.
Это возродилась и окрепла
В медном гуле праведная кровь.
Это жертвы ожили из пепла
И восстали вновь, и восстали вновь!
И восстали,
И восстали,
И восстали вновь! } 2 раза
Сотни тысяч заживо сожженных
Строятся, строятся в шеренги к ряду
в ряд.
Интернациональные колонны
С нами говорят, с нами говорят.
Слышите громовые раскаты?

Это не гроза, не ураган.
Это, вихрем атомным объятый,
Стонет океан, Тихий океан.
Это стонет,
Это стонет
Тихий океан. } 2 раза
Люди мира, на минуту встаньте!
Слушайте, слушайте: гудит со всех
сторон —
Это раздаётся в Бухенвальде
Колокольный звон, колокольный звон.
Звон плывет, плывет над всей землей,
И гудит взволнованно эфир:
Люди мира, будьте зорче втрое,
Берегите мир, берегите мир!
Берегите,
Берегите,
Берегите мир! } 2 раза

КОЛГОСПНИКИ ДИВЛЯТЬСЯ ТЕЛЕПЕРЕДАЧІ

З КОЖНИМ днем поліпшується матеріальний добробут колгоспників артілі ім. Салавата Юлаєва Кіровоградського району.
Речі, які раніше вважались предметом розкоші, тепер стають предметом першої необхідності. Кожна сім'я нині має по одному — два велосипеди. З'явилося 15 мотоциклів. Рідко знайти хату, в якій би не було хорошого радіоприймача. А в останній час в селі почали «приживатися» і телевізори. Зараз вісім телевізійних антен здійснюються на дахах сільських будинків. Щовечора передачі дивляться колгоспники І. Філонов, Д. Медведєв, В. Дударенко, К. Бобок, які нещодавно стали власниками телевізорів «Рекорд», «Верховина», «Неман».

В. БОНДАРЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

С В І Т МІНІАТЮРА

Я СІДЖУ і повільно повертаю глобус. Мій світ переплетений густою сіткою кордонів.
Тисячі людських рук відірвані від праці.
Сотні тонн руди переплавляється на смерть.
Тисячі гектарів родючих земель стогнуть від вибухів.
Скільки недобудовано, недоелектрифіковано, недосіяно, недовиросшено, недо...
Заотомнюється повітря і вода, заракетуються ракетосклади.
Вгниваються кордони під тягарем космобомб.
Я дивлюсь на глобус, і раптом... Думка винесла мене на орбіту Землі.
Я побачив інших людей на Землі.
Вони ходили з шастям попід руки.

Іван ГОРОВИЙ,
студент Кіровоградського педінституту імені Пушкіна.

ШИК І ПШИК

Казала сину ніжна мати:
— Розумна Катря,
хоч куди.
Таку б мені невістку
мати —
Не знала б клопоту,
бід.
— То, мам, фантазія
старинна,
Поглянь на Піпу: —
шик — це факт!
— Та то ж — ледащо,
любий сину.

— Зате татусь у неї —
хварт!
І оженився. Та раптом
свято
Розбилось в друзки,
як об мур,
Бо тєсть із «Волги»
сів за грати,
А Піпа... робить
манікюр.
Олександр ШКАБОЙ.

МИНУЛО СІМНАДЦЯТЬ РОКІВ...

ЛьВІВ. (РАТАУ). 8 травня цього року перед Днем перемоги «Комсомольська правда» вмістила на своїх сторінках фотографії трьох юних розвідників, які в роки Великої Вітчизняної війни підлітками билися в рядах діючої армії. Серед них — фото Віті Комарова.

— «Де тепер Вітя Комаров, Толя Нікішин, Юра Смирнов? — питає «Комсомольська правда»... — Давайте разом розповімо про цих мужніх хлопчиків».

Колішній юний розвідник Віктор Комаров — тепер студент Львівського політехнічного інституту, готується до захисту диплома. Ми застали його вдома. Віктор дуже скупий на слова. Коли зайшла мова про опубліковані в газеті матеріал і фото, він сказав:

— Це ж було так давно...

...У 1942 році німецькі фашисти прорвалися до російського міста Ржева, де народився Комаров. Десятирічний Вітя покинув місто, пробрався крізь ворожі заслони і став розвідником Карачівської стрілецької дивізії. Так почалося його фронтове життя. Нелегко було юному захисникові Батьківщини. Але він безза-

перечно виконував всі завдання командування. Одно з них було проникнути в тил противника, запам'ятати розташування частин, вогневі точок. Ці відомості були вкрай необхідні дивізії перед наступом. Не один кілометр довелося Віктору повзти під кулями, не раз йому загрожувала смертельна небезпека, але бойове завдання виконав з честю. Дивізія раптовою атакою розбила ворога, і в цьому була немала заслуга юного розвідника.

Разом з дивізією юний солдат закінчив війну у місті Штетціні. За проявлену сміливість піонер Вітя Комаров був нагороджений орденом Червоної Зірки і медаллю «За перемогу над Німеччиною».

Обстріляним і загартованим у боях повернувся в сім'ю з армії юний розвідник. Він приїхав до Мукачеве, де після війни жили його батьки. Потім навчання в школі, служба у Військово-Морському Флоті. Після звільнення в запас — робота на заводі, а потім навчання у Львівському політехнічному інституті. Новий рубіж у мирних умовах Комаров бере вже в тридцятирічному віці в рядах славної Комуністичної партії.

Віктор Іванович одружений, у нього росте чотирирічна дочка Тетянка.

Ось і вся коротка біографія колишнього піонера-розвідника.

ВІН З НАМИ

ДОНЕЦЬК. (РАТАУ). У шостому класі «А» Ямської середньої школи № 1 висить портрет хлопчика з піонерським галстуком. Це — Коля Білостоцький, вихованець школи, юний піонер, що загинув у роки Великої Вітчизняної війни.

...Він був такий же, як і сотні його однолітків, — любив свою школу, займався спортом, мріяв бути льотчиком. Та ось в його беззмурне щасливе дитинство увірвалася війна. Чотирнадцятирічний Коля став розвідником військової частини, що билася за його рідне місто. Багато разів він ходив у тил ворога і приносив цінні відомості.

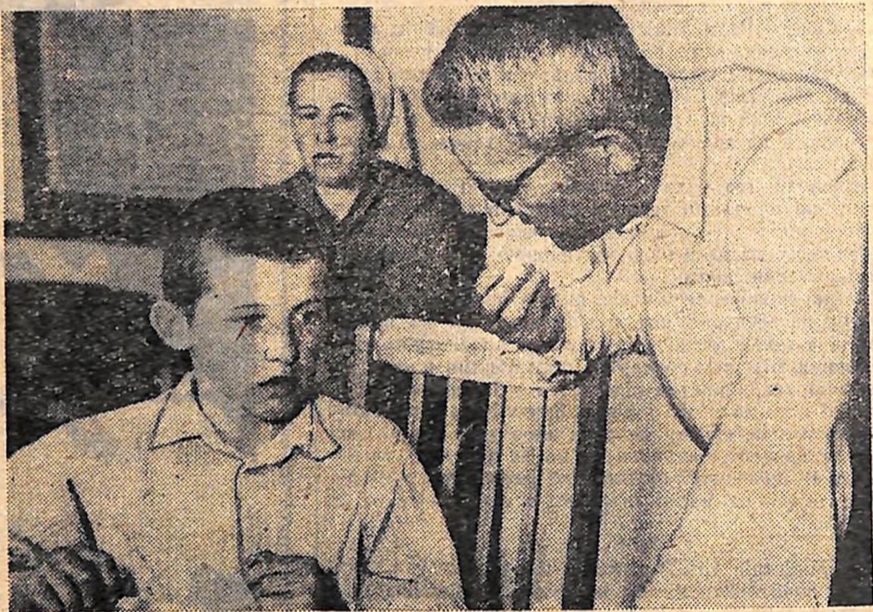
Юного солдата нагородили медаллю «За відвагу». Таким і залишився Коля в пам'яті матері: усміхнений, з медаллю на грудях. Таким і зняв його фотокореспондент «Комсомольської правди». Фото було опубліковане в газеті 1 травня 1942 року, а в травні юний патріот загинув.

Свято шанують пам'ять піонера-героя учні школи. Його ім'я присвоєно кращому піонерському загону шостого класу «А». З любов'ю оформили діти галерею героїв у шкільному музеї піонерської слави. Серед документів про коротке, але героїчне життя Колі Білостоцького, — фотокопії наказів військової частини, вирізки з газет, які розповідають про подвиги піонера.

ДІТЯМ на радість

НОВА ПРАГА. Близько п'ятисот дітей колгоспників артілі імені Держинського знаходяться на безкоштовному утриманні в багатьох відкритих тут дитячих закладах. Учні середньої школи, наприклад, одержують щодня безкоштовні сніданки і обіди. Безкоштовно утримуються і дошкільнята та немовлята в дитячих садках і яслах, які обладнано в кожній з чотирьох рільничих бригад.

Про них піклується Батьківщина

Четвертокласника Кіровоградської середньої школи № 20 Сашу Ільїнова викликали в дитячу кімнату міського відділу міліції. Він кинув школу, здружився з поганими товаришами. Педагогів вживав усіх заходів, щоб хлопець відійшов від школи. Вчителька М. Ю. Сударикова звернулася в дитячу кімнату міського відділу міліції, щоб допомогли її учня повернути до школи. Його батько Митрофан Іванович систематично пиячить, худіганить, розпиває з сином вино, курить.
На фото: з Сашею Ільїновим розмовляє заступник інспектора дитячої кімнати А. С. Чернов. На другому плані мати Саші — Марія Іванівна.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». Для дітей. «ЮНІСТЬ АТАМАНА». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та 4 год. дня. «КРАЩЕ ВМІТИ, НІЖ МАТИ». Початок о 6, 8 та 10 год. вечора.
Кінотеатр ім. «Держинського». Для дітей. «НЕЗВИЧАЙНА ПОДРОЖ МИШКА СТРЕКАЧОВА». Початок о 9 год.

30 хв. ранку. «ЕКСТРЕМНІ ВІКЛИК». Початок об 11 год. 15 хв., 1 год., 2 год. 45 хв. та о 4 год. дня, 6 год. 15 хв. 8 та 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. вечора.
Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальні фільми: «МИ ІДЕМО В СОЧИ», «КАРПАТИ — КРАСА МОЯ», «МІСТО МОЄ». Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 8 год. вечора. Художній фільм «ДЕВ'ЯТЬ ДНІВ ОДНОГО РОКУ». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00203.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора, Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

Зам. № 3463.